ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 24—94 & 43—23

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

28 ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1959
ΠΕΡ.Β'-ΕΤΟΣ ΙΔ'-ΑΡ.ΦΥΛΛΟΥ 4200

ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΗΣ ΤΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΕΩΣ ΑΥΣΠΙΣΤΙΑΣ

Ο κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΕΞΑΙΡΕΙ ΤΑ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ

Η ΚΥΠΡΟΣ ΚΑΤΕΣΤΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΩΣ Η ΕΛΛΑΣ ΕΠΑΝΗΛΘΕΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ ΤΗΣ ΑΙ ΟΠΟΙΑΙ ΕΙΧΟΝ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΘΗ

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΡΑΝΤΚΛΙΦ ΗΤΟ ΣΥΝΥΦΑΣΜΕΝΟΝ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΜΕ ΔΥΧΟΤΟΜΗΣΙΝ

Ο κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΕΚΘΕΤΕΙ ΤΑ ΤΗΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΣ ΤΟΥ ΜΕ ΤΟΝ κ. ΛΟΥΝΤ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ. 27. Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς συνεχίσθη ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως δυσπιστίας μὲ κύριον ὁμιλητὴν τὸν κ. Γ. Παπανδρέου.

Τὰ κείμενα τῶν συμφωνιῶν, εἶπεν ὁ κ. Παπανδρέου, εἶναι γνωστὰ εἰς τὴν Βουλήν. Θὰ εἰσέλθω εἰς τὴν κριτικήν των. Ἱδρύεται ἀνεξάρτητος δημοκρατία τῆς Κύπρου. Καὶ τίθεται τὸ ἐρώτημα: Εἶνε πράγματι ἀνεξάρτητος καὶ εἶναι πράγματι δημοκρατία; Ἀπὸ τοῦ βήματος ὑπεστηρίχθησαν καὶ αἱ δύο ἄκραι ἀπόψεις. Τὸ γεγονὸς εἶνε ὅτι εἶνε περιωρισμένη ἀνοξαρτησία καὶ περιωρισμένη Δημοκρατία. Θὰ εἰσέλθω εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν μειονεκτημάτων, τὰ ὁποῖα παρουσιάζουν αἱ συμφωνίαι.

Καὶ πρῶτον καὶ κύριον πλεονέκτημα εἶναι ὅτι καθίσταται ἡ Κύπρος κυρίαρχον Κράτος. Ἐπίσης μέγα πλεονέκτημα εἶναι ὅτι ἀποκαθίσταται εἰς τὴν μεγαλόνησον ἡ εἰρήνη. Ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἐλευθερία, τὰ μεγάλα ἀγαθὰ τῶν ἀνθρώπων. Ἄλλο πλεονέκτημα εἶναι ὅτι ἀποκαθίστανται αἱ Ἑλληνικαὶ συμμαχίαι. Διότι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ τὴν αὐτοδιάθεσιν τῆς μεγαλονήσου, εἶχον δηλητηριασθῆ καὶ αἱ συμμαχικαί μας σχέσεις. Καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ διεκήρυξα ἄλλοτε ὅτι αἱ σχέσεις μας εἶχον τόσον δηλητηριασθῆ ὥστε ἐὰν ἡ ὑπογραφὴ τοῦ Κράτους ὑπῆρχεν εἰς τὸ N.A.T.O., ἡ ψυχὴ ὅμως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶχεν ἐξέλθει ἀπὸ τὸ Ν. Α.Τ.Ο. Ἄλλο πλεονέκτημα εἶναι ἡ ἐλπίδα ὅτι ἡ εἰρήνευσις τῆς Κύπρου θὰ ἔχῃ αἴσιον ἀντίκτυπον διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅστις συχνάκις ὑπετιμήθη καὶ τοῦ ὁποίου ἡ σημασία εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶναι πάντοτε ἀξιόλογος.

Καὶ ἔχει ἐπίσης καὶ ἄλλο πλεονέκτημα: Ὅτι ἐπιτρέπει εἰς τὴν ἐλευθέραν πατρίδα νὰ συγκεντρωθῆ ἀπερίσπαστος εἰς τὴν μεγάλην ἐσωτερικήν της ἀποστολήν, δηλαδὴ εἰς τὴν ἐξύψωσιν τῆς εὐημερίας τοῦ λαοῦ.

Ἀλλὰ ἔχει, δυστυχῶς, καὶ βαρύτατα μειονεκτήματα. Ἐὰν κατελύθη ἡ κυριαρχία τῆς ἀποικιοκρατίας, δὲν καθιεροῦται ἡ κυριαρχία τῆς πλειοψηφίας. Καθιεροῦται τριπλῆ συγκυριαρχία. Καὶ ἐὰν ἀπεφεύχθη ἡ ἐδαφικὴ διχοτόμησις, ὅμως ἐφαρμόζεται ἡ νομικὴ διχοτόμησις τῆς κυριαρχίας καὶ τῆς διοικήσεως. Καθιεροῦται προνομιακὴ θέσις εἰς τὴν τουρκικὴν μειονότητα, ἐνῶ ἡ σχέσις τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι 18 πρὸς 80 καὶ εἰς ὡρισμένα καίρια θέματα καθίστανται ἰσοδύναμοι. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ὠνόμασα τὴν νέαν Κυπριακὴν πολιτείαν ὄχι μόνον περιωρισμένης ἀνεξαρτησίας, ἀλλὰ καὶ περιωρισμένης δημοκρατίας.

Ὑπάρχουν ἀκόμη καὶ ἄλλοι κίνδυνοι. Εἶναι ὁ κίνδυνος τῆς ἐμπλοκῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐξωτερικοὺς προσανατολισμοὺς πέραν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι προσδιορίζονται ἀπὸ τὴν ἰδικήν της αὐτόβουλον θέλησιν. Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ἄλλο βαρύτατον μειονέκτημα. Ὑπάρχουν ὀκληρότατα θυσίαι. Εἶναι πρὸ παντὸς ἡ ἀπάρνησις τῆς ἑνώσεως διὰ παντός.

Ἡ ἀπάρνησις τῆς ἑνώσεως εἶναι βαρυτάτη ὀδύνη καὶ εἰς τὴν ὑπάρχουσαν συμφωνίαν δὲν ὑφίσταται μόνον ἀπάρνησις τῆς ἑνώσεως, ὑπάρχει ὀργάνωσις ἐντοπίων ἐγγυήσεων πρὸς ἀπαγόρευσιν οἱασδήποτε ἐπιδιώξεως τῆς ἑνώσεως καὶ εἶναι φυσικὸν ὅτι εἰς τὸ φιλότιμον τῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν αὐτὴ ἡ ἀπαγόρευσις δημιουργεῖ βαρύτατον τραῦμα.

»Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ἄλλον μειονέκτημα. Ἡ Τουρκία ἐπανέρχεται εἰς τὴν Κύπρον, ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀποξενωθῆ διὰ τῆς συνθήκης. Καὶ τώρα τίθεται τὸ ἐρώτημα, διότι εἴμεθα σῶμα πολιτικὸν καὶ εἶναι φυσικὸν νὰ χρησιμοποιῶμεν διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν γεγονότων καὶ διὰ τὴν λῆψιν τῶν ἀποφάσεων, κριτήρια πολιτικά: Τὰ ἰδεώδη ἐν ὀνόματι τῶν ὁποίων ἡ Κύπρος ἀπεδύθη εἰς τὸν ἀγῶνα, ἱκανοποιοῦνται μὲ τὰς συμφωνίας τῆς Ζυρίχης καὶ τοῦ Λονδίνου;

»Ἐρώτημα δεύτερον: Μήπως εἰς τὸ παρελθὸν ὑπῆρξαν εὐκαιρίαι μὴ χείρονος λύσεως; Καὶ ὑπάρχει καὶ τρίτον: Ὅταν ἐλήφθησαν ἐσχάτως αὐταὶ αἱ ἀποφάσεις, μήπως ἦσαν δυνατὸν νὰ ἀποφευχθοῦν καὶ νὰ ὑπάρξουν καλύτεραι;

»Αὐτὰ εἶνε τὰ τρία χρήσιμα πολιτικὰ καὶ ἐθνικὰ ἐρωτήματα, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν σήμερον εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ἔθνους καὶ θὰ ὑπάρξουν αὐτὰ ἐνώπιον τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας.

»Εἰς τὸ πρῶτον ἐρώτημα ἡ ἀπάντησις εἶνε δεδομένη. Εἶναι βέβαιον ὅτι ἄλλα ἦσαν τὰ ἰδεώδη ἐκεῖνα, μὲ τὰ ὁποῖα ἐξεκίνησαν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἐλευθερίας οἱ ὡραῖοι ἐφηβοι, οἱ ὁποῖοι ἀνερχόμενοι εἰς τὴν ἀγχόνην ἐζητωκραύγαζον τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ θὰ ἠδύνατο νὰ λεχθῆ ὅτι οἱ ἀγῶνες διεξάγονται ἐν ὀνόματι τῶν ἰδεῶν, ἡ ζωὴ πραγματοποιεῖ τὰ δυνατὰ γενέσθαι. Καὶ ἡ ἀπάντησις ἔχει τὴν θέσιν της εἰς αὐτὴν τὴν αἴθουσαν.

»Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ δεύτερον ἐρώτημα εἶναι ὅτι γνωρίζομεν ὅτι εἰς τὸ παρελθὸν ὑπῆρξαν αἱ βρεταννικαὶ προτάσεις τοῦ Χάρντιγκ, τοῦ Ράντκλιφ, τοῦ Μὰκ Μίλλαν. Ἐρωτᾶται· ὑπῆρξε καμμία ἐξ αὐτῶν, μὴ χεῖρον ἀπὸ τὴν σημερινὴν συμφωνίαν;

»Ἡ σύγκρισις εἶναι πράγματι δύσκολος, διότι σήμερον ὑπάρχει λύσις ὁριστικὴ καὶ ὅλαι αἱ ἄλλαι προτάσεις ἦσαν προτάσεις προσωρινάι. Καὶ αὐτὴ ἡ διαφορὰ εἶναι θεμελιώδης, διότι ἐμποδίζει τὴν δικαίαν σύγκρισιν. Ἀλλὰ θὰ ἠδυνάμεθα νὰ προσδιορίσωμεν ὅτι κατὰ τὴν περιοχὴν τῆς αὐτοκυβερνήσεως αἱ προτάσεις Χάρτινγκ, Ράντκλιφ κ.λ.π. ὑπῆρξαν ἀσφαλῶς μὴ χείρονες. Θὰ ἠδύνατο νὰ ὑποστηριχθῆ ὅτι διετηρεῖτο ἡ Βρεταννικὴ κυριαρχία καὶ δὲν γνωρίζομεν πότε θὰ ἀρθῆ.

»Ἡ ἀπάντησις εἶναι βάσιμος. Διότι ἐξετάζοντες θέματα μὴ συμβάντα, κατ' ἀνάγκην προστρέχομεν εἰς ὑποθέσεις. Ἀλλὰ ἡ ὑπόθεσις τὴν ὁποίαν ἐπικαλούμεθα ἔχει ἱστορικὴν δικαίωσιν. Διότι γνωρίζομεν ὅτι ἡ πορεία τῆς ἱστορίας ἀπομακρύνει τὰς ἀποικιοκρατίας. Καὶ αὐτὴ ἡ αὐτοκυβέρνησις ποὺ προσεφέρετο ἀπετέλει πράγματι μίαν δικαίωσιν τῶν ἑλληνικῶν πόθων. Ἐξετάζει διὰ μακρῶν τὰς ὑποβληθείσας προτάσεις Χάρτινγκ κλπ καὶ τὰς ἑκάστοτε ἀγορεύσεις του.

»Δὲν ἐζήτησα, εἶπεν, ἀπὸ τὴν ἰδικήν μας κυβέρνησιν νὰ ἐπιβάλη ὅρους, διότι ἀναγνωρίζω τὴν δυσχέρειαν τοῦ θέματος. Εἶναι δύσκολος ἡ εὕρεσις ἐγγυήσεων ὑπὲρ τῆς μειονότητος ὅταν λειτουργῇ τὸ δημοκρατικὸν σύστημα τῆς πλειοψηφίας. Ἀλλὰ παρείχετο ἕνα ἰδεῶδες ἐπιχείρημα μὲ τὸ Σύνταγμα Ράντκλιφ καὶ ἀπέναντι τῶν Βρεταννῶν καὶ ἀπέναντι τῶν Τούρκων. Καὶ εἰλικρινῶς λυποῦμαι διότι αὐταὶ αἱ διατάξεις, αἱ ὁποῖαι προσεφέροντο ἀπὸ τὸ Σύνταγμα τῆς Βρεταννίας, δὲν ἐπεδιώχθη νὰ ἐπαναληφθοῦν εἰς τὸ νέον Σύνταγμα τοῦ ἀνεξαρτήτου κράτους.

Καραμανλῆς. Τὸ Σύνταγμα Ράντκλιφ ἦτο συνδεδεμένον μὲ τὴν δήλωσιν περὶ διχοτομήσεως. Ὅταν μᾶς ἀνεκοινώθη ἐδῶ τὸ Σύνταγμα, μᾶς ἐδηλώθη ὅτι ἀνακινούμενον εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων θὰ συνοδεύεται ἀπὸ ταὐτόχρονον δήλωσιν ὅτι ὅταν θὰ προκύψῃ καὶ ἂν προκύψῃ περίπτωσις αὐτοδιαθέσεως, τότε ἑκάστη κοινότης χωριστὰ θ' ἀποφασίση δι' αὐτήν. Ἐδηλώθη σαφῶς ὅτι τὸ Σύνταγμα Ράντκλιφ ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ δεκτὸν καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς Τουρκίας, ἐὰν δὲν καθίστατο ἰσχυρὰ καὶ δὲν συνδέετο μὲ αὐτὸ ἡ δήλωσις περὶ διχοτομήσεως. Αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον καθίστα τὸ Σύνταγμα Ράντκλιφ ἀπαράδεκτον.

Παπανδρέου. Ἐτίθετο ὡς ὅρος εἰς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἡ ἀποδοχὴ τῆς δηλώσεως;

Καραμανλῆς: Ἐδηλώθη ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐνιαίου συνόλου. Διότι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὅταν προσεκομίσθη τὸ σχέδιον, ἐζήτησε νὰ διευκρινίση τὸ ζήτημα. Τὴν συζήτησιν τὴν ἔκαμα ἐγὼ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἠρώτησα τὸν κ. Λόϋντ, τὸ Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον προσκομίζετε ἀποτελεῖ τὸ σύνολον τῆς λύσεως ἢ μέρος τῆς λύσεως; Καὶ μοῦ ἀπήντησε: Τί ἐννοεῖτε; Τοῦ εἶπον: Τί θὰ γίνῃ προκειμένου περὶ τῆς αὐτοδιαθέσεως; Καὶ μοῦ εἶπεν ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις τὸ Σύνταγμα αὐτὸ τὸ συνδέει μὲ δήλωσιν, τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ κάμῃ ἐντὸς δύο ἡμερῶν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Βουλήν. Συνεπῶς ἦτο αὐτονόητον ὅτι θὰ ἐπρόκειτο ἡ δήλωσις ἐκείνη νὰ ἰσχύσῃ διὰ τὸ μέλλον καὶ τὸ Σύνταγμα συνωδεύετο μὲ τὴν δήλωσιν αὐτήν. Ἔπρεπε ἑπομένως ἢ ἀμφότερα νὰ τὰ ἀποδεχθῶμεν ἢ ἀμφότερα νὰ τὰ ἀποκρούσωμεν. Αὐτὸ δὲ ἐγένετο διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ τουρκικὴ πλευρὰ ἀπέκρουε τὸ Σύνταγμα Ράντκλιφ, ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἡ ἐγγύησις, ἡ διαβεβαίωσις τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ὅτι θὰ ἔκαμε τὴν δήλωσιν αὐτὴν περὶ αὐτοδιαθέσεως. Συνεπῶς ἡ δήλωσις καθίστα ἀπὸ Ἑλληνικῆς πλευρᾶς ἀδύνατον τὴν ἀποδοχήν του.

Παπανδρέου. Κύριε πρόεδρε. Διατηρῶ αὐτὴν τὴν διαφορὰν γνώμης. Εἴσθε βέβαια ἁρμοδιότερος διότι τὸ χειρίζεσθε. Ἀλλ' ἀποκομίζω τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἂν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἠρκεῖτο εἰς τὸ προσωρινὸν καθεστὼς καὶ δὲν ἔθετεν αὐτὴ ζήτημα μέλλοντος ἀναμένουσα νὰ παρέλθῃ ὁ κ. Μπόϋντ καὶ νὰ ἀντικατασταθῆ ἀπὸ ἄλλους εἰς τὴν πορείαν τοῦ χρόνου, οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ ἦσαν διατεθειμένοι νὰ υἱοθετήσουν αὐτὴν τὴν δήλωσιν. Καὶ ἀποκομίζω τὴν ἐντύπωσιν ἐπίσης ἀπὸ τὴν ἀπάντησίν σας ὅτι σεῖς ἐθέσατε τὸ θέμα τοῦ μέλλοντος.

Συνεχίζων ὁ κ. Παπανδρέ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

ΑΝΤΙΚΑΡΝΑΒΑΛΙΣΤΑΙ ΑΠΕΠΕΙΡΑΘΗΣΑΝ ΤΗΝ ΝΥΚΤΑ ΝΑ ΚΑΥΣΟΥΝ ΤΑ ΑΡΜΑΤΑ

ΟΥΔΕΜΙΑ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΟΙ ΔΡΑΣΤΑΙ ΘΑ ΤΙΜΩΡΗΘΟΥΝ ΑΥΣΤΗΡΩΣ

Τὴν 10 καὶ 45 νυκτερινὴν χθὲς παρὰ τὸν χῶρον τοῦ πρώην ἐργοστασίου φωταερίου, ὅστις χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τῶν συνεργείων κατασκευῆς τῶν ἁρμάτων διὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Ἀπόκρεω, ἐξεδηλώθη πυρκαϊὰ εἰς τὸ ἅρμα τοῦ Καρναβάλου.

Ἐπὶ τόπου ἔσπευσεν ἡ πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία ἡ ὁποία καὶ κατέσβεσε τὸ πῦρ μὲ ἐλαχίστας ζημίας τοῦ περικαλύμματος τοῦ ἅρματος.

Δεδομένου ὅτι εἰς τὸ ἅρμα τοῦ Καρναβάλου εὑρέθησαν τρεῖς ἑστίαι πυρὸς καὶ ὅτι ἐγένετο ἀνεπιτυχὴς ἀπόπειρα καὶ κατὰ ἑτέρων δύο ἁρμάτων, πλὴν αἱ τοποθετηθεῖσαι εὐφλεκτοι ὕλαι δὲν ἀνεφλέγησαν, συμπεραίνεται ὅτι πρόκειται περὶ ἐμπρησμοῦ ἐπιχειρηθέντος, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ σκότους, ἀπὸ μέρους ὀργάνων ἀντικαρναβαλιστῶν.

Αὐστηροτάτων ἀνακρίσεων ἐπελήφθη ἀμέσως τὸ τμῆμα Γεν. Ἀσφαλείας, ὡς ἐγνώσθη δὲ συνελήφθησαν καὶ δύο ἄτομα ὡς ὕποπτα.

Σχετικῶς ἐδηλώθη τὴν νύκτα ὅτι οἱ δρασταὶ τῆς κατὰ τῆς πόλεως ἀσεβείας δὲν θὰ διαρύγουν, συντόμως δὲ θὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι δὲν δύνανται ἀτιμωρητὶ νὰ ἐναντιοῦνται πρὸς τὴν πόλιν καὶ τοὺς νόμους.

Ὁ Δήμαρχος κ. Ροῦφος λαβὼν γνῶσιν τοῦ γεγονότος ἐξέφρασε τὴν ἀγανάκτησίν του διέταξε δὲ τὴν — διαρκούσης τῆς νυκτὸς — ἄμεσον ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῶν συνεργείων διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ζημιῶν.

Σχετικῶς ἐδηλώθη ἐπισήμως ὅτι οὐδεμία καθυστέρησις καὶ οὐδεμία μεταβολὴ προγράμματος θὰ γίνῃ, ὡς ἐκ τοῦ γεγονότος, αἱ δὲ ἐφετειναὶ ἑορταὶ καὶ ἡ παρέλασις τῶν ἁρμάτων θὰ ὑπερβοῦν κάθε προηγούμενον εἰς λαμπρότητα.

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΑΝΑΧΩΡΟΥΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑΝ

ΚΑΙ Ο κ. Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 27. Τὴν πρωΐαν αὔριον οἱ Βασιλεῖς ἀναχωροῦν ἀεροπορικῶς εἰς Αἰθιοπίαν, ὅπου θὰ φιλοξενηθοῦν ἐπὶ ἑξαήμερον ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Χαϊλὲ Σελασιέ.

Ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως θὰ συνοδεύσῃ τοὺς Βασιλεῖς ὁ ὑπουργὸς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως κ. Κ. Τσάτσος.

Δημοτικὸν Συμβούλιον

Σήμερον τὴν 1ην μ. μ. θὰ συνέλθῃ εἰς συνεδρίασιν τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον.

Η ΠΕΜΠΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΤΗΣ ΤΡΙΠΛΗΣ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑΣ

ΑΠΕΛΟΓΗΘΗ Η ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΤΡΙΑ ΚΑΙ Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

Η ΜΑΡΙΑ ΛΕΓΕΙ: "ΕΤΣΙ ΝΟΜΙΖΑ ΟΤΙ ΗΤΑΝΕ Η ΖΩΗ,,

ΤΗΝ 3ΗΝ Π. Μ. Η ΔΙΚΗ ΑΝΕΒΛΗΘΗ ΔΙΑ ΚΡΕΙΣΣΟΝΑΣ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ

ΔΙΕΤΑΧΘΗΣΑΝ ΙΑΤΡΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Ἡ ἐκδίκασις τῆς σοβαρᾶς καὶ σκοτεινῆς, ὡς πρὸς τὴν ἠθικὴν αὐτουργίαν, ὑποθέσεως τριπλῆς δηλητηριάσεως τῆς Ζακύνθου, συνεχίσθη καὶ χθὲς διὰ πέμπτην ἡμέραν. Τὴν 7ην μ.μ. ἐπανελήφθη ἡ συνεδρίασις τοῦ Κακουργιοδικείου.

Ὁ πρόεδρος κ. Κακίσης ἀναγιγνώσκει ἐκθέσεις κατασχέσεων καὶ ἐρευνῶν τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων Κατασταρίου Ζακύνθου, ὡς καὶ ἰατρικὰς τοιαύτας. Ἐκ τῶν ἰατρικῶν ἐκθέσεων προκύπτει ὅτι ἡ κατηγορουμένη ἔχει διαφθαρῆ πρὸ πολλῶν ἐτῶν. Εἰς ἀντίγραφον ληξιαρχικῆς πράξεως ἐμφαίνεται ὅτι αὕτη ἐγεννήθη εἰς Καταστάριον τὴν 8ην Αὐγούστου τοῦ 1939.

Ἀναγιγνώσκεται ἐπίσης ἐπιστολὴ τῆς Μαρίας πρὸς τὸν Παναγιώτην Πατρινόν, ἐγγονὸν τοῦ κατηγορουμένου, ἡ ὁποία ἐγράφη, κατὰ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῆς Μαρίας, τῇ ὑπαγορεύσει τοῦ Πατρινοῦ παπποῦ. Ἡ ἐπιστολὴ φέρει ἡμερομηνίαν 25)2)58 καὶ ἀναφέρει τὰ ἑξῆς: «Ἀγαπητὲ καὶ σεβαστέ μου Παναγιώτη, εὔχομαι ἡ παροῦσα μου νὰ σ' εὕρῃ καλά. Πρὸ ἡμερῶν ὁ θεῖος μου (ἐννοεῖ τὸν συγκατηγορούμενόν της) σοῦ ἔγραψε καὶ ἀπάντησι δὲν ἔλαβε ἀκόμη. Ἔχω δέκα προξενειὰ καὶ ὁ θεῖος μου μὲ βαστάει μὲ τὰ δόντια καὶ μοῦ λέει ὅτι ἐπειδὴ σὲ ἀγαπάει, θέλει νὰ μὲ δώσῃ σὲ σᾶς Παναγιώτη, γιατὶ εἶναι πολὺ ἡ περιουσία καὶ δὲν θέλει νὰ τὴν πάρῃ ξένος. Ἐὰν δὲν μὲ πάρῃς, θὰ μετανοιώσῃς. Κάτι μοῦ εἶπες μιὰ φορὰ στὸ περιβόλι τοῦ Νικόλα, ἀλλὰ δὲν ἠθέλησα». «Ἐγὼ τώρα δὲν ἔχω ἄλλον ἀπὸ τὸ θειό μου (τὸν Πατρινὸ) καὶ νὰ φροντίσῃς νὰ ἔλθῃς τὸ Πάσχα νὰ εἰδοθοῦμε. Τὸ γράμμα τὸ στέλνω κρυφὰ ἀπὸ τὸ θειό μας». «Ἡ κοινὴ γνώμη ἐκτιμάει τὴν περιουσία ὅτι ἀξίζει 300.000 δρχ.». «Παναγῆ νὰ μὴ λυπηθῆς ἕνα χαρτοφάκελλο καὶ νὰ μοῦ γράψῃς. Σὲ φιλῶ. Μαρία.

Γράμμα, ταξείδι ποὺ θὰ πᾶς
πρόσεξε μὴν ἀργήσεις
καὶ εἰς τὰ χέρια ποὺ θὰ πᾶς
νὰ τὰ γλυκοφιλήσῃς».

Πρὸ τῆς ἀπολογίας τῆς Μαρίας, ἐγείρεται ὁ κατηγορούμενος καὶ ἀπευθυνθεὶς πρὸς τὴν ἐγγονήν του, εἶπε τὰ ἑξῆς: Μαρία μου, πρόσεξε σ' αὐτὰ ποὺ θὰ πῆς στὸ δικαστήριο. Ἐδῶ θὰ δικαστοῦμε ἀπὸ τὸ προσωρινὸ δικαστήριο, ἀλλὰ ἀλλοῦ θὰ δικαστοῦμε ἀπὸ τὸ αἰώνιο δικαστήριο. Πιάσε τὴν καρδιά σου καὶ ἂν σοῦ φταίω γιὰ τὸ δηλητήριο καὶ τὸ διακόρευμα, κοίτα τὸ Θεὸ καὶ μαρτύρα».

Μαρία. Ἔχει καλά. Καὶ ἀκολούθως ἀρχίζει τὴν ἀπολογίαν της, ἡ ὁποία διήρκεσεν ἐπὶ τρίωρον περίπου. Ἡ κατηγορουμένη ἰσχυρίζεται ὅτι διεφθάρη ὑπὸ τοῦ Πατρινοῦ πρὸ τῶν σεισμῶν ὅτε εὑρίσκετό μόνη εἰς τὴν οἰκίαν της.

Μαρία. Ὁ Πατρινὸς ἐκάθισε λιγάκι καὶ ὅταν ἐγὼ πῆγα κάτι νὰ πάρω ἀπὸ τὸ δωμάτιο, ἄκουσα νὰ κλείῃ ἡ πόρτα. Ἐγὼ νόμισα ὅτι ἦρθε ἡ μητέρα μου καὶ ρώτησα: «ἐσὺ εἶσαι μάννα»; Ἄκουσα τότε τὸν παπποῦ νὰ μοῦ λέῃ «ἐγὼ εἶμαι» καὶ μὲ ἄρπαξε στὰ χέρια του, μὲ ἔβαλε στὸ κρεββάτι καὶ μὲ διακόρεψε.

Ἡ κατηγορουμένη λέγει ἐν συνεχείᾳ ὅτι ἤρχισε νὰ κλαίῃ καὶ εἶπεν εἰς τὸν κατηγορούμενον ὅτι θὰ ἀποκαλύψῃ τὴν πρᾶξιν του εἰς τὴν μητέρα της. Ὁ Πατρινὸς μὲ χάδια καὶ γλυκόλογα τὴν παρεκάλεσε νὰ μὴν ἀναφέρῃ «τίποτα ἂν τὸν ἀγαπάει».

Μαρία. Δὲν εἶπα τίποτα στὴ μητέρα γιατὶ ἀγαποῦσα τὸ θειὸ (τὸν κατηγορούμενο) καὶ μοῦ ἦρθε καλά.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ φαρμακεύτρια ἀναφέρεται εἰς τὰς ἐρωτικάς των συναντήσεις καὶ συνεχίζει:

—Δὲν ἤθελα νὰ φαρμακώσω τοὺς δικούς μου. Ὁ Πατρινὸς μοῦ εἶπε καὶ τὸ κανα. Ὅταν στοῦ Γιαννίκου φτιάναμε τὴ μπαράκα γιὰ τὸ σανὸ ἐπῆγαμε μὲ τὸν παππούλι. Τὸ μεσημέρι μοῦ εἶπε ὅτι σκέφτηκε μιὰ δουλειά. Μοῦ εἶπε πὼς θὰ μοῦ γράψῃ τὴν περιουσία καὶ θὰ μὲ παντρέψῃ μὲ τὸν ἀνηψιό του τὸν Παναγιώτη, ἀλλὰ ἐπειδὴ ὁ πατέρας δὲν τὸν ἤθελε, μοῦ εἶπε νὰ τὸν δηλητηριάσω. Ἐγὼ ἀρνήθηκα ἀλλὰ ὕστερα ἀπὸ λίγο καιρὸ μοῦ εἶπε «ὅ,τι θέλω ἐγὼ θὰ κάνῃ». Ὁ κατηγορούμενος μοῦ εἶπε ὅ,τι σκέφτηκε νὰ βάλουμε δηλητήριο στὸν πατέρα γιατὶ ἂν τὸ μάθαινε θὰ μᾶς σκότωνε καὶ τοὺς δυό. Μιὰ μέρα ποὺ μαγείρευα ἦρθε καὶ μοῦ λέει «ἂν δὲν ρίξῃς τώρα δηλητήριο στὸ πιάτο τοῦ πατέρα σου θὰ σὲ σκοτώσω». Φοβήθηκα καὶ τὸ ἔρριξα.

Ἡ Μαρία ἀναφέρεται εἰς τὰς δηλητηριάσεις τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τῆς μητρός της καὶ ὑποστηρίζει ὅτι οὐδένα ἄλλο πρόσωπον συνήντησεν ἐρωτικῶς καὶ ὅτι ὁ Κόρνος τῆς εἶχε «ριχθῆ» ἀλλὰ τὸν ἀπέκρουσε.

Ἡ Μαρία λέγει ἐπίσης ὅτι καθ' ὃν χρόνον ἐκρατεῖτο εἰς τὰς φυλακὰς Ζακύνθου ἐπεκοινώνησε μετ' αὐτῆς ἀπὸ ἔνα φεγγίτην ὁ κατηγορούμενος καὶ τὴν παρεκάλεσε νὰ μὴ ἀποκαλύψῃ τὸ μυστικό των.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. προέδρου διατί ἐδέχετο ἀδιαμαρτυρήτως τὴν κατάστασιν αὐτὴν (τὰς σχέσεις της μὲ τὸν παπποῦ της καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ ἐγκλήματά της) ἡ κατηγορουμένη ἀπαντᾶ.

Μαρία. Ἔτσι νόμιζα ὅτι ἤτανε ἡ ζωή.

Ἡ Μαρία ἀπαντᾶ εἰς διαφόρους ἄλλας ἐρωτήσεις καὶ καταλήγει εἰς τὴν δήλωσιν ὅτι «ἠγάπα τὸν παπποῦ της ἐρωτικῶς, ἀλλὰ παραλλήλως καὶ τὸν ἐφοβεῖτο».

Ἀκολούθως καλεῖται ὁ κατηγορούμενος Διον. Πατρινός, ὅστις διηγεῖται λεπτομερῶς τὰ τῶν οἰκογενειακῶν των σχέσεων καὶ τὸ πατρικὸν ἐνδιαφέρον του διὰ τὸν πρόγονόν του Διονύσιον Μιλᾶνον, πατέρα τῆς Μαρίας.

—Ἔτρεχα παντοῦ ὡς πατέρας, λέγει, καὶ τὰ ἔβλεπα σὰν ἐγγόνια μου. Ὅταν ἐγεν-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ Κ.Ε.ΤΕ.Σ. ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ

ΑΥΡΙΟΝ Η ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΤΗΣ 49ΗΣ Ε.Σ.Σ.Ο.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΕΓΚΑΤΑ